

عنوان مقاله:

همراهی گابروهای آلکالن و ساب-آلکالن در مجموعه افیولیتی جنوب املش، شمال ایران

محل انتشار:

شانزدهمین همایش بلور شناسی و کانی شناسی ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فاطمه زعیم نیا - دانشگاه تهران، پردیس علوم، دانشکده زمین شناسی

علی کنعانیان - دانشگاه تهران، پردیس علوم، دانشکده زمین شناسی

مزگان صلواتی - دانشگاه آزاد لاهیجان، دانشکده زمین شناسی

خلاصه مقاله:

توده‌های گابرویی جنوب املش، در استان گیلان بخشی از مجموعه افیولیتی جنوب دریای خزر میباشند. بر اساس مطالعات اولیه پتروگرافی، دو نوع مختلف از سنگهای گابرویی در منطقه قابل شناسایی است. این دو نوع گابرو در مقیاس صحرایی و نمونه دستی غیر قابل تفکیک از یکدیگر بوده و تشخیص آنها صرفاً از روی مطالعات دقیق میکروسکوپی و نتایج آنالیزهای شیمیایی امکان پذیر است. در مطالعه حاضر با اتکا به مطالعات صحرایی، بررسیهای پتروگرافی و آنالیزهای ICP به شناسایی نوع و خاستگاه این گابروها پرداخته شده است. دادههای ژئوشیمیایی نشانگر وجود دو نوع گابروی آلکالن و ساب-آلکالن با دو منشأ مختلف در منطقه میباشد: (1) انواع آلکالن با کانی شناسی غالب پلاژیوکلاز، کلینوپیروکسن نوع تیتان-اوژیت و آپاتیت، که از LREE و HFSE همانند Nb و Ti غنی شدهاند، به وضوح مشخصات بازالتیهای جزایر اقیانوسی را نشان میدهند. (2) انواع ساب-آلکالن نیز حاوی بلاژیوکلاز و کلینوپیروکسن بوده، با آنومالی منفی Nb و Zr مشخصات سنگهای جزایر قوسی را پیشنهاد میکند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/180537>

